

ליברליזם איננו הדת שלנו

אריה רובין

במקום אמונה יהודית או סולמות ערכים יהודיים מסורתיים, אימצו רבים מקרב יהודי ארצות הברית את מה שהוא במהותו של דבר תיאולוגיה של אוניברסליזם ותיקון עולם, או צדק חברתי. בעשותם כן, חלק גדול מיהודי ארצות הברית השילו למעשה את יהדותם מעליהם

המשך קיומו של העם היהודי, בעת שבה אויבנו הכריזו שבכוונתם להשמיד אותנו והם מצטיידים באמצעים למימוש המטרה הזאת, והעולם עומד מנגד, אז אמונותי הפרוי-הומניסטיות מפנות מקום למחויבותי לשלמותם ולביטחונם של מדינת ישראל והעם היהודי.

דבקתה של יהדות ארצות הברית ב"אני מאמין" ליברלי בתחום הפוליטיקה טורדת שלוה גם בזמנים שבהם מצבם של היהודים שפיר. אך כשמצב היהודים איננו שפיר, התנהגות כזאת נגועה בהרס עצמי ומסייעת לאויבנו.

עתידה של ישראל מונח על כף המאזניים. לא זאת בלבד שלישראל נשקף איום מצדה של איראן, שעלולה להתחמש בקרוב בנשק גרעיני, ומצד לווייניה, אלא אף מתנהל מסע דה-לגיטימציה ארסי כלל-עולמי, שהשמאל האקדמי מוביל אותו ומפיח בו חיים, ותומכים בו אלמנטים מן האגף הליברלי, המעורער על עצם זכותה להתקיים. בכך שאינם משמיעים את קולם, יהודים רבים מעמידים למעשה את מדינת ישראל בסכנה וזונחים את אחריותם כיהודים.

רבים מיהודי ארצות הברית התרחקו מערכי הליכה הגדולים של היהדות, ואינם חשים בנוח לעסוק בשיפוט מוסרי המבוסס על הבחנה בין טוב לרע, אשר טבועה במורשת שלנו. נוסף על כך, לרבים נגרמת אי-נוחות מהרעיון על נבחרותו של עם ישראל, ואפילו מהרעיון על ייחודה של ארצות הברית. פגיעותם של יהודי הפזורה לאורך ההיסטוריה גרמה להם לסגל לעצמם הרגל להתרפס בפני מארחהם הלא יהודים. יש יהודים שהמנגנון הרפלקסיבי הזה – אף שחדל להיות טכסיס להבטחת ההישרדות – היה לחלק מהקוד הגנטי שלהם: התגלמות היהודי הגלותי. ההיסטוריה הראתה לנו שוב ושוב שהגישה הזאת היא בלתי מוצלחת בעליל. ולראיה – הדרך הטראגית שבה הסתיימו תור הזהב של יהדות ספרד, צרפת וגרמניה. אסור שנניח לגנים האלה לבוא לידי ביטוי; עלינו להראות שאנחנו חזקים ולפעול מבעוד מועד.

כשאבותינו הורשו לצאת מתחומי הגטו, הם הלכו שבי אחרי אלה שנתנו ביטוי לרעיונות האוניברסליסטיים, שהיו

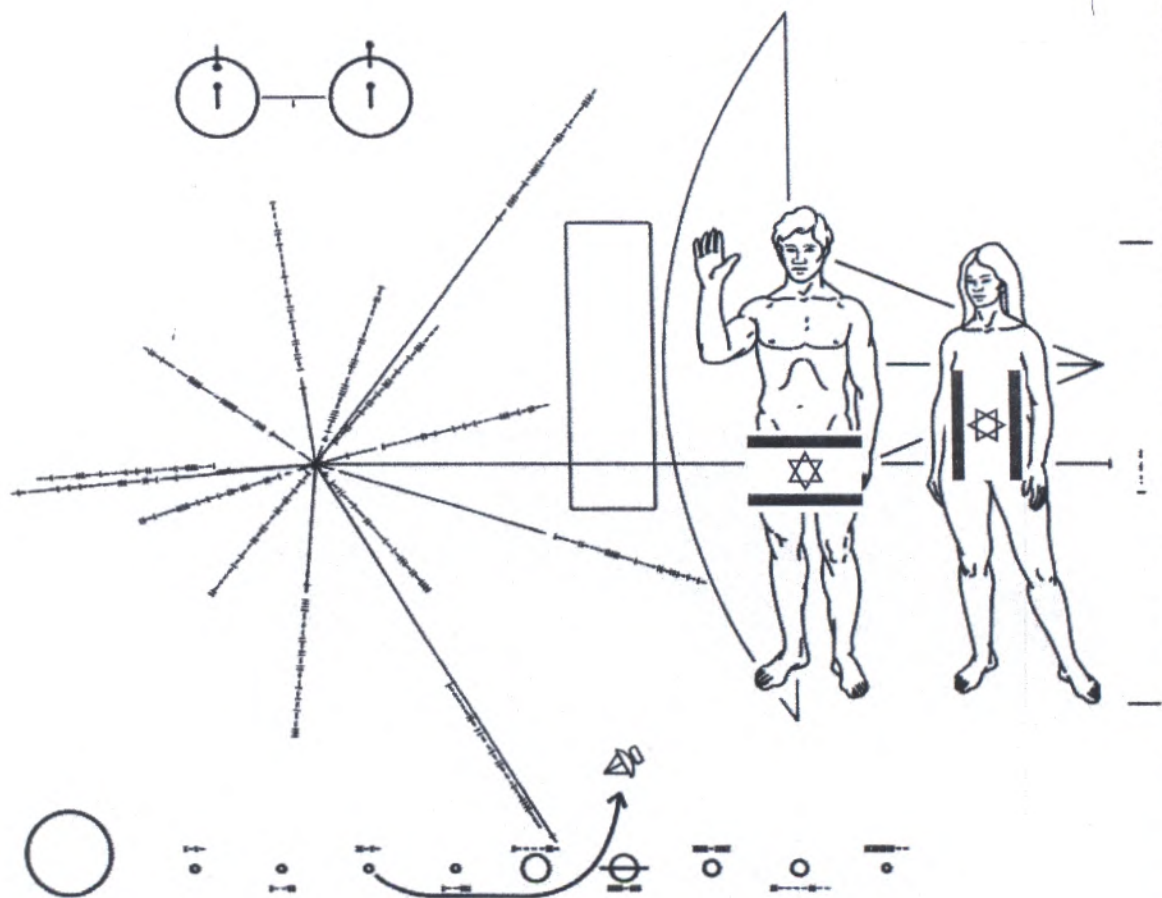
אני מאמין בשוויון לכול. אני תומך בזכויות האזרח, בזכויות הנשים, בזכויות ההומוסקסואלים, בשירותי בריאות לכלל האוכלוסייה, בהאכלת הרעבים, בצדק חברתי, בהפרדת הדת מהמדינה, בנגישות ההשכלה, בשונות, באמנויות, בזכויות של בעלי חיים (לא אכלתי בשר מכל סוג שהוא, כולל בשר עוף, מזה 33 שנה), ועוד. השתתפתי בצעדות נגד מלחמת וייטנם, מחיתי על ההפצצות בקמבודיה ורגלתי באפליה מתקנת. ואם מדברים על העימות הישראלי-פלסטיני, נפגשתי עם המנהיגות הפלסטינית, כולל יאסר ערפאת, כחלק מפעילותי למען השלום. האמנתי עד שלב מסוים בהסכמי אוסלו, ואני ממשיך לטעון, על אף כישלונם, שהם לא היו טעות. הנני מלא תקווה ששני הצדדים ימשיכו לנהל משא ומתן עד לחתימה על הסכם.

עם זאת, לא העליתי את הליברליזם למדרגת דת. אינני שומר על נאמנות עיוורת לסדר היום הליברלי, והמחויבות שלי לשגשוגה של מדינת ישראל ולשגשוג העם היהודי קודמת להשקפותי. למרבה הצער, אין הדבר חל על רוב יהודי ארצות הברית, שהמירו את היהדות בליברליזם, ושאת פעולותיהם מנחים לעתים קרובות סדרי עדיפויות שגויים. במקום אמונה יהודית או סולמות ערכים יהודיים מסורתיים, אימצו רבים מקרב יהודי ארצות הברית את מה שהוא במהותו של דבר תיאולוגיה של אוניברסליזם ותיקון עולם, או צדק חברתי. בעשותם כן, חלק גדול מיהודי ארצות הברית השילו למעשה את יהדותם מעליהם.

עתידה של ישראל על כף המאזניים

בעת שבה חיי משפחתי, ידידי ועמי נמצאים בסכנה בשל היותנו יהודים, בעת שבה ישנם איומים ממשיים מאוד על המשך קיומה של מדינת ישראל, וכפועל יוצא מכך, גם על

אריה רובין הוא מנכ"ל קבוצת 'טעות', חברת השקעות בסיאטל, ונשיא קרן 'דרגוס שלישית' המסחר פורסם ב-The Jewish Week

ד"רסקי פינר, 1973, דמויות אוניברסליות של גבר ואישה ששורטמו על דיסקית אלוסיניום נטיסת פינרית לחתך, והואשאר למקרה שיעורים מהחבל היצונו ימצאו את האנטנה. עיצוב: מירי גרמיון

במזרח התיכון שמתקיים בה חופש העיתונות. זוהי הדמוקרטיה האמיתית היחידה במזרח התיכון, עם שוויון זכויות לנשים, והלכה למעשה, ארץ מקלט לגברים הומוסקסואלים ערבים מהמדינות השכנות. בישראל לא תמצאו רצח על רקע כבוד המשפחה, סקילה באבנים, עונש מוות, לא נוהגים בה לקטוע ידיים לגנבים.

להביט בראי

במהלך כל תולדותינו היו יהודים שהשתמטו, וזוהי מציאות מתקבלת על הדעת. מה שאינו מתקבל על הדעת הוא שכיום רבבות יהודים פועלים למעשה, בשם הליברליזם, נגד הישרדותו של העם היהודי, בין אם מתוך בורות, סדרי עדיפויות שונים או אייבהבת התמונה הכוללת.

כשישראל ניצבת מול אויבים ישנים וחדשים המבקשים להחריבנו, ומשמשת מושא להכפשות מצד האנטיציונים – אנטישמים במסווה חדש – רוב יהדות ארצות הברית צריך להביט בראי, לבחון מחדש את אמונותיו ולשנות את עמדותיו.

מחויבות לחשיבה, לערכים ולאמונות פוליטיים היא צורת חיים נאצלת – אך לא כשמאיימים לכרות את ראשך. בנקודה הזאת – ואני מאמין שאנחנו מצויים בה כעת – כל אחד מאיתנו צריך לכוון את המצפן המוסרי והפוליטי שלו למצב הישרדותי.

על פי רוב חלק מהאידיאולוגיה של השמאל. במחיצת בעלי ההשקפות האוניברסליות הם חוו את ביטויי הסובלנות הראשוניים. לפיכך, אין תמה שהם המשיכו לשאוב מזון רוחני וקמפוז' של ביטחון פיזי מהשמאל, שלו היתה נתונה מאז נאמנותנו ההיסטורית. אך כיום דווקא הימין האמריקאי התפתח עד לשלב שבו הוא נעשה הרבה יותר פילושמי והרבה יותר פרו-ישראלי מהשמאל, והנצים והאוונגליסטים שבו הם התומכים הנלהבים ביותר של מדינת ישראל. כשמדובר בהישרדות שלנו, עלינו לקיים זיקה ולעבוד עם אלה הרוצים בטובתנו ותומכים ביציבות קיומנו בעולם.

למרות הגישה הפציפיסטית שאימצו רבים מבניהם של ניצולי השואה, למרות הרטוריקה האנטי-מלחמתית הניתנת מפיהם של רבים מהיהודים בני דור ה"בייבי בום", ואף שהתנגדות למלחמה היא טבע שני לרבים מאיתנו, בסופו של דבר רק חוסנה של מדינת ישראל מבטיח לנו יחס של כבוד מצד אויבינו – לא האינטלקט שלנו, לא פרסי הנובל ולא הפיקחות שמייחסים לנו בענייני כספים. כפי שציין האינטלקטואל האיטלקי-יהודי אלן אלקן, הסם הנגדי היחיד לאושוויץ הוא מדינת ישראל – ועוצמתה הצבאית. ישראל, מעצם מהותה, נלחמת לא רק למען עצמה אלא למען כל היהודים. הייתי מעז לטעון שניתן להרחיב ולומר, שהיא נלחמת למען שגשוג העולם המערבי וערכיו.

מן הראוי שיהודים ליברליים ילמדו זכות על מדינת ישראל כמצודת הערכים הליברליים. ישראל היא המדינה היחידה